

40. యస్యప్రియౌ శ్రుతిధరౌ కవిలోక వీ రౌ

మిత్రా ద్విజన్మవర, పద్మశరావ భూతామ్

తేనామ్బు జాక్ష చరణామ్బుజ పట్టదేన

రాజ్ఞాకృతా కృతిరియం కులశేఖరేణ

కవిలోక వీరులు కవితా ప్రియం భావు

కులు నైన వారలు చెలిమి తోడ

శ్రుతి ధరులొచును హితులొచు నొప్పారు

పరములౌ మిత్రులు పద్మశరుడు

నా ద్విజన్మవరుడు నలరు శ్రోతలు నౌచు

నమలు లై హృద్వీధి సమత జూప

కులశేఖరుడు రాజకుల శేఖరుండౌచు

మాన్య భంగి ముకుంద మాల వ్రాసె

అతడు వనజాత నేత్రు పాదాంబు జాత

మధుర మధుకణ జీవన మధుప సముడు

చక్రిహృత్పద్మ సీమ సంస్థాప కుండు

శ్రీ విభు పదార్పనా శుభశీలుడవని

పద్మదళనయన ముకుంద వాసుదేవ

కుంద శంఖేందు రద శిశుగోపవేష

దివిజ దివిజేంద్ర వందిత దివ్యపాద

వందనమ్ము బృందావనవాస నీకు

సోరస్వతి శేలేకోమే

రచన

“కవికులాలంకార”

“కవిరాజు”

కీ.శే॥ అలంకారం కోటంరాజు

కవి పరిచయం

- పేరు : కీ.శే|| అలంకారం కోటంరాజు
- జననం : 1-9-1940
- మరణం : 9-11-2012
- స్వగ్రామం : మాచవరం, కందుకూరు (మం), ప్రకాశం జిల్లా
- తల్లిదండ్రులు : అలంకారం లక్ష్మమ్మ, శేషంరాజు
- విద్యార్హతలు : బి.ఎ., సెకండరీగ్రేడ్ ట్రైనింగ్
- వృత్తి : ఉపాధ్యాయులుగా తేది 12-11-1962న ప్రవేశించి
ఎల్.ఎఫ్.ఎల్. ప్రధానోపాధ్యాయులుగా
తేది 31-8-1998న పదవీ విరమణ చేశారు.
- ప్రవృత్తి : కవితా రచన, సాహిత్య గోష్టి
- ముద్రిత రచనలు : దత్తమహిమ (హరికథ), అచల పరిపూర్ణ బోధా సిద్ధాంత
త్రిశతి (పద్యకావ్యం), అనంతోపనిషత్, అష్టోత్తర శతి (అచల
పద్యాలు) అచల పరిపూర్ణ బోధా సిద్ధాంతము (బుర్రకథ)
శ్రీ సాయి శతకము, భజగోవింద శ్లోకాలు (అనువాదం)

క్షీర సముద్ర వీచికలచే చెలరేగెడి శీకరాళి, సాం
పారగ తారకాళి వలె పద్మ ముఖంబున గల్కు నట్టిసా
కారుడు, భోగి రాట్మయన కమ్రమనోజ్ఞుడు, మాధవుండు మే
ల్గోరు మధు ద్విషుండు జన కుండయి మానుతులన్ గ్రహించుతన్

39. వ్యామోహ ప్రశ మౌషధం ముని మనోవృత్తి ప్రవృత్త్యాషధం
దైత్యేంద్రార్తి కరౌషధం త్రిభువనీ సంజీవనై కౌషధం
భక్తాత్యంత హితౌషధం భవభయ ప్రధ్వంసనై కౌషధం
శ్రేయః ప్రాప్తి కరౌషధం, పిబమన శ్రీకృష్ణ దివ్యౌషధం

సాంద్ర వ్యామోహ సంజాత సుషుప్తికి
మానితంబౌ ప్రశమౌషధంబు
మునిరాజి సుమనోజ్ఞ ఘనమనో వృత్తిని
అనయమ్ము దిద్దు మహౌషధంబు
ధాత్రి సత్త్వాధ్యులౌ దైత్యేయ సంహతి
రహిగూల్చు నార్తి కరౌషధంబు
త్రైలోక్య ప్రాణ సంత్రాణైక సంభూత
కరణ సంజీవ నైకౌషధంబు

తనియు సద్భక్త బృంద హితౌషధంబు
కమ్ర భవభయ ధ్వంస నైకౌషధంబు
రమ్య సుశ్రీయ ధుర్య కరౌషధంబు
స్వస్తియగు త్రాగు మనస కృష్ణౌషధంబు

36. అనన్త! వైకుంఠ! ముకున్ద! కృష్ణ
గోవింద ! దామోదర! మాధ వేతి!
వక్త్రం సమర్థోఽపి, నవక్తి కశ్చిత్
అహోజనానాం, వ్యసనాభి ముఖ్యమ్!

ధర, గోవింద! ముకుంద! మాధవ! యనంతా! కృష్ణ! వైకుంఠ! యో
గిరిధారీ! మధుసూదనా! మునిగణాంగీకార! సౌజన్య మం
దిర! యంచున్ స్మరియింప గల్గియు, జనానీకంబు దామోదరా!
వరుసన్నీ వ్యసనాభి ముఖ్యులు తలంపన్ బోరు చిత్రం బహో!

37. ధ్యాయన్తి యే విష్ణు మనన్త మవ్యయం
హృత్పద్మమధ్యే సతతం వ్యవస్థితమ్
సమా హితానాం సతతాభయ ప్రదం
తేయాన్తి సిద్ధిం పరమా ఇచ్చ వైష్ణవీమ్

హరి యనంతుండు, నవ్యయు, డభయప్రదుడు
ప్రాణకోటి హృత్క మలసం వాసితుండు
వాని ధ్యాన్నింప యొసగును వైష్ణ వీయ
పూర్ణ సిద్ధి సమాహిత పుణ్యులకును

38. క్షీర సాగర తరఙ్గ శీతలా
సారతార కిత చారుమూర్త యే
భోగి భోగశయ నీయ శాయినే
మాధవాయ! మధుద్విషే నమః

1. ఇది నిర్వృత్తి కి మార్గ మంచు సతమెంతే! భక్తి లోనూని, శా
రద! నీ పాదములా శ్రయించితిని నిర్వాణాను సంధాయినీ
అదయన్ జూతువో! దాయవత్తువో! అవిద్యామూలవిచ్ఛేదనం
బెదసంధిల్లగజేతువో యెఱుంగ బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
2. ఛందోక్షీర పయోధిలో పొడమి యజ్ఞానమ్ము ఛేదించి - ఆ
నందమ్మే ధర మానవాళికిని సంధానంబు గావించు - స్వ
చ్ఛందంబౌ పరదైవమీవ జగతిన్ శ్లాఘింప నే నెంత నో
బృందారాది సమస్తలోక నుత బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
3. బహువారంబులు నిన్ను నాయెడద సంభాసిల్లగా జేసి, దే
వి హతాశుండయి నాను నేను నిటు నిర్వీర్యుండనై చింతచే
నహమున్ రాత్రియు దిక్కుమాలి పడియున్నా నమ్మ యింకైన, నీ
యిహమున్నెమ్మి తఱింపజేయ వలె బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
4. ధావళ్యాంబుజ కర్ణికాస్థిత, కవీంద్రస్తుత్య కీర్త్యాంక, శ్రీ
దేవీస్ఫుర్ణిత తిగ్మ నేత్ర నిజ సందీపాత్త సద్యద్యుతీ!
ద్యోవీధీవిలసత్ప్రభాపటల సద్యోజాత సంకాశ, దే
వీ! వేదాంత నిరూఢ భావవహు! బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
5. ఎవ్వండా భవబూతి వ్యాసుడనగా నెవ్వండు వాల్మీకి తా
నెవ్వండైరచియించె రామకథ పేర్మిన్ కాళిదాసుండు వా
క్రువ్వన్నోర కుమార సంభవము సంకోచంబులేకుండ, లే
రెవ్వారల్ దయజూడకున్న యెద బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

6. నన్నయ్యల్ కవి తిక్కనల్ మొదలుగా నవ్యాండ్ర సాహిత్య సం
పన్నుల్గా నుతికెక్కి నట్టి కవితా ప్రాగల్భ్యలౌ సత్కవుల్
మున్నీరౌ భవదీయమౌ కరుణ సమ్మోదమ్ము నన్నిన్క, వా
రెన్నంగా గొని నారు కీర్తి ధర బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

7. రారారా కవి రాణ్మణీ సభకు రారారమ్ము రమ్ముంచు, నో
రారన్బిల్చి నరేంద్ర ముఖ్యులు సమర్చల్చల్చి తాంబుల క
స్తూరీ చందన నూత్న వస్త్ర వితతిన్ తోరంపు మర్యాద, సు
మ్మీ ! రాజిల్ల నీయ నీదయమె! బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

8. భావింతున్ పృథువర్ణ మాలికలచే భాస్వచ్చటా రోచి చే
నావాక్సే ధము నందు నిట్లమలమై నానా స్వరూపాళి చే
నీ వై పొల్చెడి నిన్ను నెమ్మి గొలుతున్ నిష్ఠా గరిష్ఠా ర్థతన్
శ్రీ వాణీ సురపూజితాంఘ్రి యుగ బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

9. చిగురుంగైదువు జోదు గాని సుజనన్ధే మాభి రాముండు త
న్ని గమారాధ్యుడు శేషశాయి హరిగానీ లోక పూజ్యుండు న
య్యగజా భర్త శివుండు గాని నిను విద్యాదాత్రి లోనెంచి, పెం
పెగ యన్నీకు నమస్కరింతు రట బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

10. నిన్నే నెమ్మిదలంచితిన్ మనములో నిన్నే యెదన్ నమ్మితిన్
నిన్నే ప్రార్థన చేసితిన్ నిరతమున్ నిన్నే తలంపుంచితిన్
నిన్నే నేవిడువంగలేను - అలివేణీ! వాణి! వీణాధరీ!
ఎన్నంగాధరనిన్నె యెన్నెదను బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

కారుణ్యాంబుధి పూరుషోత్తముడు శ్రీకల్యాణసంధాయి, సం
సారాబ్ధిన్ నిరతంబు మగ్నమయి యేసాయంబు లేకున్న, న
న్నే రక్షింప సమర్థుడైన హరి, సర్వేశుండు విష్ణుండు, తా
నై రావచ్చె ననాధ నన్ను గనగా నాత్మీయ సౌహార్దతన్

34. నమామి నారాయణ పాదపజ్జుజం

కరోమి నారాయణ పూజనం సదా

వదామి నారాయణ నామ నిర్మలం

స్మరామి నారాయణ తత్వమవ్యయమ్

శ్రీ నారాయణ పాద పంకజయుగ శ్రీకిన్ నమస్కారముల్

శ్రీ నారాయణ పూజనంబు సతమున్ చేజేతులన్ సల్పెదన్

శ్రీ నారాయణ నామ నిర్మలత వాంఛింతున్ సదా వాకొనన్

శ్రీ నారాయణ తత్వమవ్యయముగా నెంతున్ స్మరింతున్ ధరన్

35. శ్రీనాథ నారాయణ వాసుదేవ

శ్రీ కృష్ణ భక్త ప్రియ చక్రపాణే

శ్రీ పద్మనాథాచ్యుత కైట భారే

శ్రీ రామ పద్మాక్ష హరే మురారే!

శ్రీనాథాయని వాసుదేవయని యో శ్రీకృష్ణ భక్త ప్రియా

క్ష్మానాథాయని చక్రధారి యని యోకంజాత నేత్రా చ్యుతా

మానాథాయని కైటభారియని యోమూర్తాండ మధ్యస్థ! శ్రే

యోనాథాయని యోమురారి యని మమ్మోమంగ ప్రార్థింపమే!

31. దారా వారా కరవర సుతా తే తనూజోవిరిచ్చిః
స్తోతా వేదాంత వసురగణో భృత్య వర్గః ప్రసాదః
ముక్తిరాయా జగదవికలం తావకీ దేవకీతే
మాతా మిత్రం బలరిపు సుత స్వయ్యతోఽన్యన్న జానే

దారట! సింధూరాటనయ, ధాతసుపుత్రుడు క్రీడి మిత్రుడై
సారభటాళిగా సురలు సన్నతి జేయ ప్రసన్న దృష్టి, పెం
పార జగాన మాయను నపార కృపన్ దగ బాపు దేవకీ
గారపు బిడ్డ వేద మృదుగాన విలోలు దలంతు కృష్ణునిన్

32. కృష్ణో రక్షతునో జగత్రయ గురుః కృష్ణం నమస్యామ్యహం
కృష్ణేనామర శత్రవో వినిహతాం కృష్ణాయ తస్మైనమః
కృష్ణా దేవ సముత్థితం జగదిదం కృష్ణస్య దాసోఽస్మహం
కృష్ణేతిష్ఠతి సర్వమే తదఖిలం హే కృష్ణ రక్ష స్వమామ్

కృష్ణా యో జగదీశ్వరా! శుభకరా! కృష్ణా నమస్కారముల్
కృష్ణా యో సుర శత్రు మర్దన హరీ! కృష్ణానతుల్ జేసెదన్
కృష్ణా యో జగదాది కారణ పరా! కృష్ణాసదా దాసుడన్
కృష్ణా యో భువనోదరా! సుగుణ వార్ధి! నన్ను గాపాడరా!

33. తత్త్వం ప్రసీద భగవన్ కురుమయ్య నాథే
విష్ణోః కృపాం పరమ కారుణి కః కిల త్వం
సంసార సాగర నిమగ్న మనంత దీన
ముద్ధర్తు మర్హసి హరే! పురుషోత్తమోఽసి.

11. ఓమాతా! నుత సద్గుణాన్విత మహా యోగీంద్ర సంప్రార్థితా
ఈమాయామయ మోహధాత్రి బ్రతుకన్ ఏమబ్బు నేనుబ్బ నీ
భూమిన్ కోవిద గణ్యులెన్నెడి భవ న్మో హాకృతిన్ గాంచ నే
నేమీ యర్హుడగాన గానగను బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
12. నళినీ గర్భుని నాల్కపైన సతమున్ నర్తింపగా నుందువో!
కలహంసంబును నెక్కి నిత్యమిటు లోకంబుల్ విలోకింతువో!
విలసత్కావ్యములందు నిల్చిమదికిన్ విభ్రాంతి గల్గింతువో!
ఇలనీకేది ముదంబో! చేయుమది బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
13. స్థిరమై నిర్మలమై మనోజ్ఞకరమై స్త్రీ జాతి కాదర్శవై
దురితౌఘంబులు మాపజాలినదియై ద్యౌ మార్గ సంకాశ యై
పరితాప వ్రజ మార్పజాలినది యై భక్తాళికిన్ బంగరై
ఇరవొందున్ భవదీయ రూపమది బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
14. ఏమౌఢ్యంబది మమ్ములన్ కలచెనో యిన్నాళ్లు గా యేళ్లుగా
అమౌఢ్యాంబుధి దాటగా తుదకు నావై నావు మాకున్ యిటన్
ఓమాతా భవదీయ సత్కరుణ శ్రీయున్నాయువున్ చేకుటెన్
ఈ మాత్రంబొక లెక్కగా గొనకు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
15. రాకేందుండటనెమ్మై గమ్మురుచు లౌరా! యెన్నిగాన్పించె, మా
కాకేరస్థితి నొందదే తొలుతనో ఆమ్నాయ మూర్తి! నిగూ
ఢా కారాత్త దయా విభూతిని కవీంద్రాళిన్ వెసన్ సోక గా
నే, కావ్యాళి సృజింప గల్గిరిల బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

16. జ్ఞానాకార ప్రభామనోజ్ఞనుత ధీసారా! భవన్నూర్తి, బ్ర
హ్మానందం బొడగూర్చె నాకు మది నౌరా! యంచు గొండాడ, వి
జ్ఞానంబిత్తువో! మోక్షమిత్తువో! ఎలా సార్థంబుగా జూతువో!
ఏనున్నీ కొమరుండనాదుగద బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
17. సంగీతంబొక చంట రెంటగనగా సాహిత్య మొప్పారు, నం
గాంగంబుల్ కడు మోహనంబులగుచున్ కన్పింప సౌజన్య మం
దుంగల్పంబయి పొల్పు నిల్పుకొను నిన్ను న్నెన్న నెంతే ని, నె
మ్మిం గాకుండునె? తెల్పు జల్పమగు బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
18. ధనికుండంచును చేరబోవు సతమున్ దారిద్ర్యవారాశిలో
మునుకల్తేరెడి వాని నైనను దయా మూర్ధన్యవై కాతు వెం
తని వాకొందును నీదు వత్సలత నోత్రైలోక్య సంవర్ధి నీ!
ఎన నీకెవ్వరు మూడు మూర్తులను బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
19. నానా శాస్త్రములు పుటిల్లుటయు నానా కావ్యముల్ పుట్టుటల్
నానా సాహిత్యులుద్భ విల్లుటలు నానాపోకడల్ నూత్నమై
కానన్ లోకమునన్ జనించుటలు నీ కారుణ్యమే కాద, త
ల్లి నిన్నే మని కొల్తు, తల్తుమది బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
20. నీవర్ణాళి దలంపకుండ మనుటెందేగల్గు నే తల్లి, ని
న్నా వాహంబొనరింపకుండ నిసుమంతైనన్ మనుష్యాళికిన్
ఈ వార్ధి పరివేష్టి తంబయిన ధాత్రిన్ నొండు కాదెద్ది సు
మ్మీ వాత్సల్యపు మారు పేరువట బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

- మదన? నిల్వక తొలగునా మానసమ్ము
ఆముకుందు పదాంభోజధామ మద్ది
హరనయన కీలనాడు కృశాంగుడైతి
చక్రి చక్ర పరాక్రమ్ము స్మరణ విడకు
29. తత్త్వం బ్రువాణాని పరం పరస్మాత్
మధుక్షర స్తీవ సతాం ఫలాని
ప్రావర్తయ ప్రాజ్ఞాని రస్మి జిహ్వే
నామాని నారాయణ గోచరాణి
- పరమ మైనట్టి తత్త్వంబు పల్కువాడ
నాలుకా! రమానాథుని నామశతము
మధుర మకరంద రసమొల్కు మధుఫలాలు
అప్పు జెప్పుము సతము నేనంజలింతు
30. ఇదం శరీరం పరిణామ పేశలం
ఏతత్త్య వశం శ్లథసన్ధి నిర్ణ రమ్
కి మౌషదైః క్లిశ్యసి మూఢ దుర్మతీ!
నిరామయం కృష్ణ రసాయనం పిబ
- పృథ్వీ దేహమ్ము పరిణామ పేశలమ్ము
నిత్యము నశించు శ్లథ సంధి నిర్ణరమ్ము
లేశమైనట్టి యౌషధ క్లేశ మేల?
జన్మ రహితమ్ము కృష్ణ రసాయనమ్ము
త్రావుమా మూఢ! యద్ది నిరామయమ్ము!

26. మజ్జన్తనః ఫల మిదం మధు కైటభారే
మాత్పార్థసీయ మదను గ్రహ ఏష ఏవ
త్వద్భుత్య భృత్య పరిచారక భృత్య భృత్య
భృత్య స్య భృత్య ఇతిమాం స్మరలోకనాథ

ఏను జనించి నందులకు నిమ్మని కోరెద లోకనాథ! నా
యీ నరజన్మ సత్ఫలము నీన భవాంఘ్రుల బట్టు భృత్యులన్
ఏనును వారి భృత్యులకు భృత్యుల భృత్యుల భృత్య భృత్యులన్
మానక నాదు భృత్యునిగ మాధవ? యట్టులనుగ్రహింపవే?

27. నాథేనః పురుషోత్తమే త్రిజగతామేకాధిపే చేత సా
సే వ్యే స్వ స్వ పదస్య దాతరి సురే నారాయణేతిష్ఠతి
యం కి జ్ఞీత్పురుషాధమం, కతి పయగ్రామేశ మల్పార్థదం
సేవాయై మృగయా మహేనర మహోమూఢా వరాకావయమ్.

పురుష శ్రేష్ఠుడు లోక పాలకుడు సంపుల్లాబ్ధి నేత్రుండు శ్రీ
ధరుడ వ్యక్తుడు, నిత్య సత్యుడురు సంత్రాణైక శీలుండు నా
హరి యుండంగను కొల్వనేల? నిలలో నల్పార్థ వంతున్ నిరా
కరణీయున్ పురుషాధమున్ కతి పయగ్రామేశు మూఢాత్ములై!

28. మదన పరిహర స్థితం మదీయే
మనసి ముకున్ద పదార విన్ద ధామ్ని
హరనయన కృశాను నాకృశోఽసి
స్మరసి న చక్ర పరాక్రమం మురారే?

21. యోగంబీవు సమస్తశాస్త్రముల సంయోగంబు నొదీవు, నా
లోగూడొచుకలంచు నాంధ్యమును ఎట్లో నీవు ఛేదించి యే
లాగైనన్ తుదముట్ట జేయవలె పుల్లాంభోజ సౌగంధ్య కీ
ర్తి! గర్వంబటు ఖర్వమై చనగ బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

22. ఎన్నోజన్మల సత్తపఃఫలము నాకెన్నంగనీ జన్మకున్
కన్నా కన్నులు గల్గి నందుకు లసత్కారుణ్యరేఖా! మహా
బన్నాలిత్తటి బాసిపోయినవి సంపన్నంబుగా దేయికన్
ఎన్నన్ స్వామిని నీవు గాకెవరు బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

23. స్తుతికిన్ పాత్రులు గారు యెవ్వరుకడున్ శోభించు కారుణ్య దీ
పిత సౌగంధ్య మనోజ్ఞ హాస రుచులన్ పెంపార యింపార వా
రితిమో బంధములన్ త్యజింపనిది తల్లీ కల్లగా దిద్ది, నె
మ్మి తమోబంధములన్ తృటిన్ విదిల్చెదవు బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

24. జీవద్భాష తెలుంగు నీవెఱుగవే జేగీయమా నార్భటిన్
వేవెల్గుల్ ప్రసరించు చున్నది కదా! వేయేండ్లుగా, కాని, నే
డో! వాతావరణమ్ము మారినది తాడోపేడో కానుండె, సు
మ్మీ వారింపుము వారి చేతలను బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

25. మంచిన పెంచు డటన్న నెవ్వరును ఆమాటే తలంపందునన్
పెంచన్జూడరు దేశభక్తి కలితంబీ దేహమంచున్ సదా
పంచల్ పైకెగగట్టి చూపుదురు ఈ వాక్కురులింతేలె! ర
క్షించేదైవతమీవుగాకెవరు బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

26. కుక్షిన్నిల్పినజాండ భాండముల సంక్షోభమ్ము వారించి, సం
రక్షా భార విదగ్ధ ధూర్వపహుడునై రాజిల్లు చక్రిన్న హెూ
దీక్షా కంకణధారి జేసేదవు గాదే! దివ్య మందారమా!
వృక్షా గ్రంబయినావు అందుకొన బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

27. జ్ఞానాకార, దయార్థ సార పృథు సంసారార్థ వోత్తార, లో
కా నందోదయ కారణా! జలజ సంకాశాత్త నేత్రా! మనో
జ్ఞా! నానా జనమానసాబ్జ నిజ వాసా! వర్ణ రూపాత్మ వై
మేనుందాల్చితివేమొ! యెంచెదను బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

28. కానంగాన జగాననేనుమును నీ కాంతిల్లు దేహంబు, లో
కానన్ కాన, మనోజ్ఞ దివ్యరుచికిన్ కాణాచి వాదీవు, నా
కానందంబిక యేల గల్గదు? మహా కావ్యాళి చెల్వొచు, నీ
వే! నర్తింతువు గాదే! కన్నులను బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

29. నీయుత్సంగ సుఖంబు కోరితిని కానీయేది యీనాటికిన్
రాయో యేమే! త్వదీయమౌ యెడద యౌరా! నన్ను గూర్చించుకన్
శ్రేయోదాయయే! చింతజేసెనె! ఘన శ్రీ రమ్య సంకాశ కే
శీ! యాత్మీయతలేద! కాదనకు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

30. లేరెవ్వారలు నిన్ను బోలి, విను ముల్లేఖింతు, వర్ణాళి యం
దేరమ్యాకృతి కానిపించునది గాదే నీవయ్యె, నిన్ను నే
నారాధించుట యందు కేగద! జనానందా! మునిస్తోత్రు! నీ
వే! రాజీవ భవార్థ దేహమవు, బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

ఆమ్నాయములు నెల్ల నభ్యసింపగ నేల
నారణ్య రోదన మౌను గాదె
వేదోక్త మయమైన విహిత వ్రతాదులు
తలకు రోకలి చుట్టుటగును గాదె
తనరు తటాకాది ఘన సుప్రతిష్ఠలు
ఆరయ బూది పన్నీరు గాదె
పుణ్యనదీ తీర్థముల గ్రుంకుటలు జూడ
పుధ్వి గజ స్నాన విధము గాదె

ఆది నారాయణుని దివ్య పాద పద్మ
యుగ్మ మెవ్వడు భజింయింప కుండు ధరను
కాన విజయుండు నౌ స్వామి కమ్ర నామ
మిడక స్మరించుటే యౌను పుడమి రక్ష!

25. శ్రీమన్నామ ప్రోచ్య నారాయణాఖ్యం
కేన ప్రాపుర్వాంభితం పాపినోఽపి
హనః పూర్వం వాక్త్ర పృత్తానతస్మిన్
తేనప్రాప్తం గర్భ వాసాది దుఃఖమ్

పాయవు సర్వ సంపదలు పాపియు నైన ధరిత్రి తల్ప నా
రాయణ నామ మట్టిదది, రాయిడు లెల్లను బాపు, పూర్వమున్
జేయగనైతి వాక్కుల వసింపగ శ్రీవిభు దివ్యనామ మి
ట్లాయె జనుష్టు గర్భ జనితంబగు దుఃఖము తోడ గూడుచున్

సర్వేశ్వర్యైక మంత్రం - వ్యసన భుజగ
సందష్ట సంత్రాణ మంత్రం
జిహ్వ శ్రీకృష్ణ మంత్రం జప జప
సతతం జన్మ సాఫల్య మంత్రం

అరి వర్గ ఛేదనా కరమైన మంత్రమ్ము
భువి వేద వాక్య సంపూజితమ్ము
భవ పయోబ్ధిని తరింపగ జేయు మంత్రమ్ము
ఘన తమ స్సంఘవాః ఖండనమ్ము
ఇరవొంద సిరులిచ్చు యేకైక మంత్రమ్ము
వ్యసన భుజగ దష్ట వారితమ్ము
శ్రిత జనావళిని బ్రోచు శ్రీకృష్ణ మంత్రమ్ము
జన్మ సాఫల్య భాస్వద్భులమ్ము

నాలుకా! మానకెపుడు నందాత్మజాయ
మహిత సంకీర్తనమ్ము యిమ్మహిని నీవు
ఖేద సంహారు దగణిత మోదకరుడు
అ మ్ముకుందుండె బ్రోచు స్వాంతమ్ము నందు

24. ఆమ్నా యాభ్యస నాన్యరణ్య రుదితం వేదవ్రతాన్య స్వహం
మేదశ్చేద ఫలాని పూర్త విధ యస్సర్వే హుతం భస్మని
తీర్థా నామవగాహ నానిచ గజ స్నానం వినాయత్పదం
ద్వంద్వాంభోరుహ స స్మృతీర్వి జయతే దేవస్స నారాయణః

31. అంధత్వంబును వీడజేసి జగతిన్నానందరోచి: ప్రభా
సంధా నత్వము గూర్చి మూర్ఛనలు పో సంగీతమే పాడి, యీ
బంధాలన్ తెగద్రెంపి, దుఃఖమెటకోపారంగ పో ద్రోచు, అ
ర్థేందు భ్రాజిత మౌళి వందనము బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
32. వీణాతంత్రులు మేళవించుచు మనోవీధిన్ స్వరాలెన్నుచున్
స్థాణుండాదిగ సర్వదేవతలు సాష్టాంగమ్ము గావింప, దృ
క్కోణాధిష్ఠత హాసరేఖలను వెల్గుల్ నింపిపై జల్లు సొం
పే నాకింపువుగాత చేతమున బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
33. అజువక్త్రాలవసించుదానవు అవిద్యాపంక ప్రక్షాళనం
బుజగంబందుఘటించుదానవు రసోర్ముల్ చెల్వుకావ్యాల యం
దుజనింపంగనొనర్చుదానవు రుజా దుఃఖంబులం బాప, యే
రి? జగన్మాతవు! నీవెగాక ధర బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
34. ఏశాస్త్రాళియెఱుంగకున్నను రసార్ద్రీభూత చేతస్మతన్
ఏ శాస్త్రమ్ము పరింపకున్నను సరే యేకావ్య మీమాంస, భా
షాశాస్త్రమ్మున పోల్చుకున్నను ప్రశంసా పాత్రుడన్నాన? ల
క్ష్మీశుండే నినుగొల్పుగాన భువి బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
35. ప్రాతర్వేళల కేలుమోడ్చినిను సంప్రార్థింపగాలేను, వా
క్చాతుర్యంబునెఱుంగ మెచ్చులకు నాశక్తిన్ పరీక్షింప నో
మాతా! నీకొక పాటినే? యెటులో నా మాటల్విలోకించి, య
ట్లే! తృప్తింబడి కావుమా జడుడ బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

36. అజ్ఞానమ్ముదహించి సద్రుచిరమౌ వ్యక్తంబు నౌ దివ్యమౌ
విజ్ఞానమ్మునొసంగుమా, సురనదీవీచీ నిభాసారకాం
తీ! జ్ఞానోదయదీప్తమూర్తి జిత మౌనీంద్రార్తి! ధావళ్యకీ
ర్తి! జ్ఞప్తిన్ ననుమన్సుమా సతము బ్రాహ్మజ్ఞాన తేజోమయీ!

37. మెండౌ మేల్మిదయారసంబుచిలుకన్ మేలెద్దిచేయంగనీ
వొండేలోకమునందు నేజడుడు నీపూర్ణాకృతింగాంచి, ప
ల్లండంబుల్ మొనరింపకుండునె? సుధాధామంబు నీడెంద మీ
మెండొడ్డన్నికయేల? దాసుడను బ్రాహ్మజ్ఞాన తేజోమయీ!

38. ధనమున్నన్ గడుపేరుపెంపగునె? యిద్ధాత్రిన్ యశంబబ్బునే?
మును సామ్రాట్టులు యెందరేగిరిజనుల్ పొల్పొప్పు నవ్వారిపే
రును యెచ్చోట తలంపవిందుమె? గుణుల్ రూపించు విద్యేల? పం
చిన వేడ్కన్ దయనీయ రావకట! బ్రాహ్మజ్ఞాన తేజోమయీ!

39. ఈ సంసారమహార్థవంబును కడున్నీదంగయత్నింప, నే
డా సంసారమహార్థవంబునకు తెప్పై యొప్పై నీసేవ, కా
నీ! సంగీత మెఱుంగ, నాకవిత తో నిత్యంబు సేవింతు, త
ల్లీ! సాహిత్యకళా ప్రపూర్ణవపు బ్రాహ్మజ్ఞాన తేజోమయీ!

40. దూసెన్ కాలము విచ్చు కత్తులను పైదూకంగ నేజంక నీ
కాసెన్నిట్టె బిగించి నిల్చితిని నీకారుణ్య మేపార, నా
పై సద్భావనవీడకుండు మిటులే భాషింతు లెక్కింపకన్
ఏ సామర్థ్యము లేని వాడగద! బ్రాహ్మజ్ఞాన తేజోమయీ!

22. భక్తాపాయ భుజభగ గారుడమణి సై లోక్య రక్షా మణిః
గోపీలోచన చాతకామ్బుద మణి స్సౌందర్య ముద్రా మణిః
యః కాంతామణి రుక్మిణీఘన కుచ ద్వంద్వైక భూషామణిః
శ్రేయోదేవ శిఖామణిర్ధిశతునో గోపాల చూడా మణిః

కష్ట భుజంగాల గారుణ మణి యౌచు

త్రై లోక్య సంరక్ష దక్షుడగుచు

చాతక సమలైన కాతర నేత్రల

కన్ను దోయికిని మేఘంబయగుచు

తనరు సౌందర్య ముద్రా మణి తానౌచు

శ్రీ రుక్మిణీ కుచ హారమగుచు

సర్వదైవతలోక గర్వ కారణ మౌచు

సద్భక్త జనులకు సకల మగుచు

అల్ల బృందా విహారి, నందాత్మజుండు

దేవకీ వాసుదేవుల దివ్యఫలము

సకల గోపాల కుల పుణ్య జన్మఫలము

మాకు శుభుడౌను గాత! యిమ్మహి సతంబు

23. శత్రుచ్ఛేదైక మంత్రం - సకల ముపనిష

ద్వాక్య సంపూజ్య మంత్రం

సంసారోత్తార మంత్రం - సముపచిత తమ

స్సంఘ నిర్వాణ మంత్రం

19. పుద్వీరేణు రణుః పయాంసి కణికాః ఫల్గుస్ఫులింజ్గో లఘు
స్తేజో నిశ్వసనం మరుత్త సుతరం రద్ధ్రం సుసూక్ష్మం నభః
క్షుద్రారుద్ర పితా మహా ప్రభృతయః కీటాస్సమస్తాస్సురా
దృష్టేయత్ర సతావకో విజయతే భూమా వధూతా వధిః

అణువౌ రేణువుయౌ ధరాస్థలి యనన్యా! తుంపరౌ వార్ధి వె
ల్లనగా మిస్గురు లౌను నిశ్వసన మౌ గాదే? మరుత్తన్న నిం
గిని కన్గొన్నను క్షుద్ర రంధ్రమగునా గీర్వాణ సంఘంబుతో
డను రుద్రాదులు కీటకాలు భవదీయంబైన భూమంబునన్

20. బద్ధే నాంజలినా నతేన శిరసా గాత్రై స్సరో మోద్గమైః
కంఠేన స్వర గద్గదేన నయనేనో ధీర్ఘ బాష్పాంబు నా
నిత్యం త్వచ్చరణార విన్ద యుగళ ధ్యానామృతా స్వాదినా
మస్మాకం సరసీరుహాక్ష సతతం సంపద్యతాం జీవితమ్

కరముల్ అంజలి పట్ట మూర్ధము నతుల్గావింప కంఠంబు బొం
గురు పోవంగను దేహమెల్ల పులకల్ గుంపుల్ నిగారింప ని
ర్ఘ్రులై బాష్పము లొప్పు నీదగు పదా బ్జాతామృత స్వాది నై
నిరతం బిట్లు భజింతు జీవితమునన్ నీరేజ పత్రేక్షణా!

21. హే గోపాలక! హే కృపాజలనిధీ! హే సిన్ధుకన్యాపతీ!
హే కంసాస్తక! హే గజేన్ద్ర కరుణా పారీణ! హే మాధవా!
హే రామానుజ! హే జగత్త్రయగురో! హే పుండరీకాక్ష! మాం
హే గోపి జననాథ! పాలయ పరం జానామినత్వాం వినా!

ఓ గోపాలక! ఓ కృపాజలనిధీ! ఓ సింధు కన్యాపతీ!
ఓ గంగార్పురి పాద సంభశుభా! యో మోక్ష సంధాయకా!
ఓ గోవింద! కరీంద్ర పాలన గుణా! యో పుండరీ కాక్ష - న
న్నో గోపి జన నాథ! బ్రోవమెరా! యోగీశ్వరేశా! ధరన్

41. శశికాంతోపల వేదిపై నిలిచి యశ్రాంతమ్ము మాణిక్య వీ
ణ, శరద్రాజనిభాస్యవై మెలపులన్ నర్తింప వాయించు, నీ
దు, శరన్మంగళ గీతి కాలహరి సంతోషింపలోకాల, నె
మ్మి, శమంబేర్పడజేయదే జగతి బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

42. నిన్నేసర్వపురాణముల్ పొగడు నిన్నే సర్వశాస్త్రాళి, సం
చ్ఛన్నంబైన త్వదీయమౌ కళల స్పష్టంబైన రూపంబు, సం
పన్నంబై చనునట్లు చూపు జగతిన్ పల్కాటలింకేల? ని
న్నెన్నంగన్ మముబోంట్లుచాలుదురె? బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

43. వింతేగా జగమంత దాని బ్రతుకే విభ్రాంతి గొల్పెప్పుడున్
కాంతాకాంచనమేగదా! జగతిపై కాల్పెట్టి యాడించు, నీ
రంతుల్ నేబడలేను యేది యొకలా రక్షించు, నావంత, నీ
కింతేబట్టద? ఏలనో యెఱుగ బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

44. తలపుల్ నీ పయినన్ ఘటించితిని సత్యాన్వేషినైనాను, చు
క్కలపై నిక్కిన నీయశంబు కనగా, గంధంబు వాసించు ప
ల్కులు నీనోట వినంగ కోరెదను నాలోనిన్ను నిల్పంగ, కో
ర్కెలు సాగెన్నజురాణి, వాణి, యెద బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

45. నీపాలిండ్లట సాహితీక్రియలు మౌనీంద్రాళి వాక్రుత్తురౌ
నౌపూర్వంపు విశేష పుణ్యమున యీనా హృద్యపద్యా వకుల్
నీపాదాబ్జములందు నుంచితిని కానీ! వీని గైకొందువే!
ఈ పాషండు నివేల యంచనదా! బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

46. తరియింతున్ నిను పూజసేసి జలజాతా కర్ణి కావాస, యో
వరవర్ణి! కవిరాజ మానసవనీ వాసంత పుంస్కోకిలా!
కరియానా! నవమల్లి కాభ సదృశాంగా! సద్దయాపాంగ, లా
హిరియింకేలను బ్రోవరాగదవె! **బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!**

47. అసురానీకము దేవతా వ్రజము ఆయక్షాళి గంధర్వులున్
విషమున్ గ్రక్కెడు నాగజాతియును శ్రీవిద్యా ధరుల్ గాని, నీ
రసమైపోవరె! నీదుసత్కరుణ పై రాజిల్లకున్నన్, తలా
పెసలారన్ నిను గొల్చినిల్చెదను **బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!**

48. నీ చూపల్ నిలువెల్ల సోకినను సందీపింప సౌఖ్యాలు, యే
దీచూపింపుము? నీ మహాత్మ్యము సముద్దీపింప నేజాతు, కా
నీ చార్వాకుడనంచు నెంచకుము వాణీ సత్కళాపూర్ణ సు
శ్రీ చాపల్యము బాపి మన్యుమిక **బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!**

49. ఏ పూజాకుసుమాలతోడ నిను మున్నే వేళ పూజించితో
ఆపూజాఫల మిప్పుడబ్బినది అత్యంతంబు సద్భక్తి నా
లో పుష్పించెను దివ్య వాసనలు లోలోనన్ గుబాళించె నే
లీ పూదావులు నీవు లేక ధర **బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!**

50. నేనేపాటి దలంప నొక్కయణువో నీపాదమందుండు, దు
మో! నీ వేది తలంపనద్దియవుదున్ మోమాటముల్ మాని, యెం
తేనైజమ్మగు బుద్ధి సూక్ష్మతమదిన్ దీపింపగాజూడ - ని
న్నే! నేనమ్మితి తల్లి మందుడను **బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!**

సముదాత్త భంగి, ప్రసన్న భావము తోడ
గమనింప యొక్కటి గలదు లోన
అద్వితీయంబైన యప్రమేయంబైన
సుప్రకాశం బైన జ్యోతి యదియె

ఏకమైనది కృష్ణాఖ్యతో కరమ్ము
అమృతమయమైన యట్టిది యవనిలోన
దాని సేవింప నిర్వాణమై నెసంగు
పరమమైనది దివ్యోషధ మరయుడయ్య

18. హేమార్ఘాః పరమం హితం శృణుతవో వక్ష్యామి సంక్షేపత
స్సంసారార్ణవ మాపదూర్మి బహుళం సమ్యక్ప్రవిశ్యస్థితాః
నానాజ్ఞాన మపాస్యచేతసి, 'నమోనారాయణాయే'త్యముం
మంత్రం సప్రణవం ప్రణామసహితం ప్రావర్తయధ్వంముహూః

నరులార! తెల్పెద పరమమౌ హితవును
బహుళాప దూర్మికా బంధురంపు
సంసార జలధిని సార విహీనులై
నిల్వంగ మీకది నీతిగాదు
సంక్షేప మొప్పుంగ చక్కగా వివరింతు
చరితార్థు లొదురీ జన్మమందు
చిత్తమ్మునందు సంస్థితమైన యజ్ఞాన
సమితిని ద్రోలంగ జాలునది యు

సప్రణవమౌచు నొప్పు యష్టాష్టరి యది
అవని “ఓం నమో నారాయణాయ” యంచు
సప్రమాణంబు గనెవండు సంత తంబు
జపమొనర్చ నివృత్తి యౌ స్వామి కృపను.

16. జిహ్వ కీర్తయ కేశవం, ముర రిపుం చేతోభజ శ్రీధరం
పాణి ద్వన్వ సమర్ప యాచ్యత కథా శ్రోత్రద్వయత్వం శృణుః
కృష్ణం లోకయలోచన ద్వయ హరేర్గచ్ఛా ఙ్ఘ్రియుగ్మాలయం
జిఘ్ర ప్రూణ ముకున్ద పాద తులసీ మూర్ధన్న మాధోక్షజమ్

నాలుకా! కేశవు నామంబు కీర్తించు
చేతమా! హరిని భజించు మీవు
పాణిద్వయీ! భక్తి పరమాత్ము నర్చించు
కర్ణ ద్వంద్వమ కృష్ణ కథలు వినుమ
నేత్రయుగ్మమ శౌరి నెమ్మి దర్శించుమా
అంఘ్రి యుగళమ శ్రీహరిని డాయు
నాసికా శ్రీరమా నాథు పాదాబ్జాల
సన్నిధి తులసి వాసనలు జూడు

మూర్ధమా! యయ్యధోక్షజు ముందు కేగి
మురరిపుని పాదనీరేజములను భక్తి
దాల్చుమా వీడ కెప్పుడు తనియు దీవు
శ్రీధరుడు నీదు మ్రొక్కు గ్రహించినాడు

17. హేలో కాశ్యపాణత ప్రసూతి మరణ వ్యాధేశ్చి కిత్సామిమాం
యోగాజ్ఞా స్పముదా హరన్తిమున యోయాం యాజ్ఞవల్క్యా దయః
ఆన్తర్జ్యోతి రమేయ మేక మమృతం కృష్ణా ఖ్యమాపీయతాం
తత్ప్రీతం పరమౌషధం వితనుతే నిర్వాణ మాత్య న్నికమ్

వినుడహో! జనులార! జనన మరణ మహా
వ్యాధులడంప మహౌషధంబు
కలదని యిద్ధాత్రియల యాజ్ఞ వల్క్యాది
ఋషిసత్తములు నిర్వచించినారు

51. కత్తుల్బాని వసుంధరాస్థలి మహాకార్పణ్య మేపార, గౌం
తైత్తైన్ భీకరగర్జనాళి తలపన్ దిగ్గంతులల్లాడ, క్రొ
న్నెత్తురైప్పలు దోగ కాల్వలగుచున్ నిర్భీతితో నేడు, నో
రెత్తన్ గుండియలేదు మాకిచట బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

52 శమమున్ శాంతి యహింస ప్రేమయును యశ్రాంతమ్ము సచ్చీలమున్
క్రమశిక్షా పరిరక్షణమ్ముయురు సంస్కారమ్ము జాతీయ భా
వము పౌరుండగు వాని కెయ్యడల నొప్పొక్కలనెందేని యో
రెముకై స్వేచ్ఛను వీడరాదెవడు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

53. ఖండేందుండు శిరమ్ముపై చెలువునన్ గ్రాలంగ రత్నద్యుతీ
భాండాగారము గాగ వెల్లు లెలయింపన్ సాగె హారమ్ము లీ
చండాంశుప్రభ లెక్కయే జగతి నోజ్ఞాన ప్రభారాశి! యీ
రెండల్ గాయదె? జ్ఞాన మెల్లెడల బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

54. తమ సౌఖ్యంబు పరిత్యజించి యటుపై ధాత్రీ స్థలిన్నందఱన్
సమదృష్టిన్ బరపింప గల్గు సమతా సౌజన్య సామ్రాజ్యపీ
ఠము పై నొప్పు మహాత్ములన్ దలతు నిత్యంబేను నవ్వారి యం
దే! మనంబుంతును నమ్ము సత్యమిది బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

55. వీణాపాణివి విశ్వరూపిణివి శ్రీవిద్యాప్రభా భావవై
వాణీ! పద్మభవున్ నితాంతము మహావాక్ప్రోధి మెచ్చించు, పౌ
రాణీ! జ్ఞానప్రదా! సుధాహృదయ శర్వాణి సమా! శారదా!
యేణీ సుందర లోచనా! మనుషు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

56. కొండాడన్వలెనీదు సద్గుణములన్ క్రొంగ్రొత్త లౌఛందముల్
నిండన్ హృద్యములైన పద్యముల నానేర్పొప్పనీమూర్తి, యు
ద్ధండంబౌ కవితా నిగుంఘన సముద్ధాత్తంబునై నిల్వ నే
మెండౌభక్తిని నీకు మ్రొక్కెదను బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

57. వేవేల్గుల్ దరహాసమున్ జిలుకుచున్ వేదాంత వీధి విహా
రీ వీణోద్భవ సుస్వరాలు సరి సారీ రీగ రీసాస శో
భా విభ్రాజితదివ్యతత్తము సదా భాసిల్లుగా జేయ, యే
రీ వారించెడి వారు మమ్ముభువి బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

58. శ్రీవై పార్వతివై సరస్వతివివై శ్రేయో నిధానంబవై
జీవాళిన్ సృజించుచునట్టి పరమేష్ఠీ వామ భాగార్థవై
కావేరీ యమునా భగీరథి సమస్కంధో పమానాంగివై
ఈవే సత్యనిధాన మౌదువట బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

59. అన్యలోచన చేయబోను, భవదీయంబైన సాహిత్యమున్
మాన్యంబంచు పరించినాను, యిక గమ్యంబెల్లనీ దాపుకే
శూన్యంబిద్దర నీవిలోకనముపై సోకంగలేకున్న, వా
జీ! న్యగ్రోధ మహాకృతీ! కనుము బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

60. హెచ్చెంబోత మమీ జగాన మిగులన్ హెచ్చెన్దురంతాలు, యే
పొచ్చుంబింతయు లేని వారలకు పెంపొందంగ సౌభాగ్యముల్
యిచ్చేదైవము లేడు లేడు ప్రజకున్ యిబ్బందులన్ దీర్చి మె
చ్చిచ్చేదివ్య గుణాధ్య వీవెగద బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

దారలు సుదులౌచు తనయులు సోదరుల్
గ్రాహ సంఘం బౌచు కలత రేప
మునుగుచు తేలుచు మున్నీట గ్రుక్కిళ్ళు
మ్రొంగు మానవుల కమేయ గతిని

నీదు పాదాబ్జ భజనమ్ము నీర జాక్ష
నెమ్మితో నిమ్ముయది శరణ్యమ్ము సుమ్ము
అట్టి సద్భక్తి నావయై యన వరతము
దీప్తి సంసార జలధి దాటించు చుండు!

15. మాద్రాక్షం క్షీణ పుణ్యాన్ క్షణమపి భవతో భక్తి హీనాన్ పదాబ్జే
మా శ్రౌషం శ్రావ్య బన్ధం తవచరిత మవా స్యాన్యదాఖ్యాన జాతమ్
మాస్మార్షం మాధవత్వా మపి భువన పతే చేతసా పహ్ను వానా
న్మాభూవం త్వత్స పర్యావృతి కరహితో జన్మ జన్మాంతరేఽపి

మాధవా! శ్రీ రమానాథ ! జగన్నాథ?

విన్పింతు నాదగు విన్నపంబు
క్షీణ పుణ్యులను గాంక్షింప నొల్లను జూడ
భక్తి హీనుల ననురక్తి గనను
శ్రావ్యమౌ భవదీయ చరితంబునే దప్ప
విననన్య యాఖ్యానమును సుమింత
త్రికరణ శుద్ధిగా నకలంక! నీలేమి
కలదును వానిని గాంచ బోను

స్మరణ గలదాక స్వామి నీ చరణకమల
సేవ మానిన వారి దర్శింపబోను
నీ సపర్యకు దూరమై నిల్వలేను
యిమ్ము నీపాద సేవ నాకమ్ము నాకు!

సుత దుహితృ కళత్ర ప్రతతి సంరక్షింప
భావంబుతో కడు బాధనొందు
విషమమౌ విషయంపు వీచికాడోలల
మునుగుచు తేలుచు జనుచు నుందు

నావయే లేక, దరిజేరు చేవలేక
కొట్టు మిట్టాడు వానికి పుట్టు నందు
విష్టు పోతమ్మె శరణమ్ము విశ్వమందు
తాకి తల్పంగ నరుల కాతందె దిక్కు

13. భవ జలధి మగాధం, దుస్తరం నిస్తరేయం
కథమహమితి చేతో మాస్మగాః కాతరత్వమ్
సరసి జదృశి దేవే తావకీ భక్తి రేకా
నరక భిది నిషణ్ణతార యిష్యత్య వశ్యమ్

కాతర భావ మేల? నరకాసుర మర్దను డండనుండ, నీ
చేతము చిక్క బట్టి మది చింతన వీడి ప్రపత్తి తోడ నీ
వే! తగుదయ్య యీ భవము వేగమె బాపగ దుస్తరమ్మె ! రా
వే! తరియింపజేయ యరవింద దళాక్షయటన్న చాలదే?

14. తృష్ణతోయే మదన పవనో ద్ధూత మోహోర్మి మాలే
దారావర్తే తనయ సహజ గ్రాహస జ్ఞాకులేచ
సంసారాభ్యే మహతి జలధౌమజ్జతాం నస్తి ధామన్
పాదా మ్భోజే వరద భవతో భక్తినావం ప్రయచ్ఛ

తృష్ణా జలమ్ముల తీరమ్ము లొరయుచు
జగతిని పొల్చు సంసార జలధి
మదన వాతో ద్ధూత మహిత మోహోర్మికా
మాలికా నికరమై మలయు చుండ

61. కొనరేకీర్తులు కృష్ణరాయస్థప ముఖ్యుల్ నీపదాబ్జంబులన్
మనమందున్ సతతంబునిల్చి విదితంబైనట్టి సాహిత్య సే
వ నభూతో నభవిష్యమంచును ధరన్ వాక్రువ్యగాతొల్లి పం
చిన వేడ్కన్ ఒనరించినారు గద బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

62. రారాజుల్ పలు చక్రవర్తులును సమ్రాట్టుల్ నరేంద్రాళియున్
ఏరాజన్యులైన నేమి? తమ దాతృత్వంపు మర్యాదని
దొరమ్యాకృతి గాంచినట్టి కవులన్ ధాత్రిన్ ప్రపూజించి, త
ల్లీ! రాజిల్లరె! కామ్య సిద్ధిగని బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

63. ఏమానోధనమున్న ధాత్రియశమా? యెంతేని ఔన్నత్యమా?
కామున్ గీటడగించి లోకమున స్వర్గంబొందు సృష్టించునా?
ధామంబేయలమోక్షలక్ష్మి కి యవిద్యాచ్ఛేదనంబొనె? ము
న్నేమానీంద్రులు జెప్ప లేదె? భువి బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

64. కాదన్నా అవునన్న కష్టమయినన్ కార్పణ్యముల్ పెంచినన్
ఏదైనా ఒకటేయగున్నిపుడు నేనీపాదయుగ్మమ్ములన్
వాదేలామది వీడలేను యెపుడో వాంఛించితిన్ యిట్టి కో
ర్కే దావానల మౌచు ముట్టినది బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

65. దుర్వారప్రతి బంధ బంధురకళా ద్యోతమ్ము డెందమ్ము తా
నుర్విన్ మోహములోభమాది యరి షడ్యూధంబు చేజిక్కిపె
న్గర్వంబున్ వహించె కాంచగను సత్కారుణ్యరోచిః ప్రభల్
యిర్వంకల్ బ్రవహింప తన్నుమిక బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

66. ఒకకంటన్ పెను మంట మింట నెగయ న్నుగ్రంబునై చూడగా
నొకకంటన్ విరిమల్లె జల్లు కురియ న్నుర్విన్ విశేషించి యో
సుకవీంద్రాళి సమర్చితాంఘ్రి యుగళీ! సోమార్థ భూషావళీ!
ఇక నీవేవచియింపు మెందులకో! బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

67. వాకొందున్ గద! భవ్య మై విమలమై భద్రమువై వెల్లువై
శ్రీకిన్నాకరమై సమిద్ధ గతికిన్ శ్రేయంబవై మార్గమై
లోకంబందు ప్రదీప్తమై మధురమై లోపాల నెంతైన బా
పే కావ్యామృత సారమైవరలు బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

68. శ్రీసారస్వతమూర్తివై జగతి శాసింపంగ దేవీ! జగ
మ్మేసాహిత్యపు వెల్లిముంగినది సొంపేకల్గె కావ్యాలకున్
ధీసారుల్కవి పుంగవాళి సభలన్ దీపించినారెన్న వా
రే సారస్వత మూర్తులైరి గద! బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

69. ఉవలాలించి విపంచి పంచమములో నుద్వేగ పూర్ణముగా
ను, పథాసారిగ గాన యంచుకడు విందుల్వేయ లోకాల, మేల్
కృపతోడన్ పరికించుచుందువట నీక్రీగంట మాపంటసు
మ్మి, పరాశక్తి విముక్తి దాయినివి బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

70. రూపాజీవలుగాగ సంఘమున నీలోలాక్షు లౌస్త్రీలు, నే
పాపంబో బలియై దురంతమగు పెన్ బాధన్వృధా పూర్ణలై
కోపంబించుక లేక దీనులగుచున్ ఘోషించుచున్నారు, నీ
వే పద్మాయతలోచనా! కనుమ బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

10. మాభీర్మన్త మనో విచిన్య బహు ధాయామీశ్చిరం యాతనా
నామీనః ప్రభవన్తి పాపరివ స్వామీ నను శ్రీధరః
ఆలస్యం వ్యపనీయ భక్తి సులభం ధ్యాయస్వ నారాయణం
లోకస్యవ్యసనా పనోదన కరో దాసస్య కిన్నక్షమః

పాపరిపూరగాళి గని భావము నందు భయం బదేల? వి
జ్ఞాపన జేతు మానసమ! శాశ్వతుడా హరి యండనుండ, సం
తాపము మాని భక్తి మెయి ధ్యాన మొనర్ప యముండు నిల్చునే?
శ్రీపతియన్న దాసులకు క్షేమ కరుండు క్షమా కరుండగున్

11. సరసి జనయనే, సశంఖ చక్రే
మురభిది మా విరమస్మ చిత్తరంతుం
సుఖతర మపరన్న జాతుజానే
హరి చరణ స్మరణామృతేన తుల్యం

శంఖ చక్రధారి సరసిజనేత్రుడౌ
అమ్మూరారి మరువ కాత్మ నీవు
అతని చరణ స్మరణ మమృత తుల్యంబౌను
ఆట్టి సుఖము లోకమందు లేదు

12. భవ జలధి గతానాం ద్వస్త్వ వాతా హతానాం
సుత దుహితృ కళత్ర త్రాణ భారార్థి తానామ్
విషమ విషయతోయే, మజ్జతామప్ల వానాం
భవతు శరణమేకో, విష్ణు పోతోనరాణామ్

సంసార జలధిలో సంచరించెడి వాడు
సత్వ హీనుండౌను జగతిలోన
పలు విరుద్ధములైన వాతాహతంబుల
తలక్రిందు లౌచును తల్లడిల్లు

7. కృష్ణ త్వదీయ పదపంకజ పంజరాంత
మద్వైవమే విశతు మానస రాజహంసః
ప్రాణ ప్రయాణ సమయే కఫవాత పిత్తైః
కంఠావ రోధన విధౌ స్మరణం కుతస్తే

ఇమ్ముగ నీదు చింతన రహింపగ జేయగ శక్తి నిమ్ము, ప్రా
ణమ్ములు పోవు వేళయగునా? కఫ పిత్తముతోడ వాతముల్
క్రమ్మును, భక్తి నీదు పద కంజమె! పంజర మంచు, రాజహం
సమ్ముయి, నా మనస్సిటు భృశమ్ముగ నిల్వదె నంద నందనా?

8. చింతయామి హరిమేవ సంతతం
మంద మంద హసితాన నాంబుజం
నందగోపతనయం పరాత్పరం
నారదాది ముని బృంద వందితం

నందతనయుని సుజన సన్మందిరునుని
మంద మంద స్మితుని యరవింద వదను
నారదాది మునీంద్రు బృందమ్మును తుల
తనియు వానిని హరిని చింతనము జేతు

9. కరచరణ సరోజే, కాంతి మన్నేత్ర మీనే
శ్రమ ముషి భుజ వీచీ వ్యాకులేఽగాధ మార్గే
హరి సరసి విగాహ్యైః పీయ తేజోజలౌఘం
భవ మరు పరిఖిన్నః ఖేధ మద్యత్యజామి

కరచరణార విందములు, కాంతిమయంబగు మీన నేత్రముల్
వరల, తరంగ పంక్తులయి బాహువు లొప్పయగాధమైన, నా
సరసిజనాభుడన్ సరసి సార జలంబులు గ్రోలిగ్రోలి, యి
ద్ధర భవ మందు ఖేదమును దాటుదు, నా! శ్రమ వాయ దోగుచున్

71. నీ పాదాబ్జయుగంబు నాదుమదిలో నేనిల్పి సంకల్ప శ్రీ
సోపానంబుల నొక్కటొక్కటిగ నీ శోభాప్రభాతేజము
ద్వీపింపన్గన నెక్కివచ్చి నిను ప్రార్థింపంగ నేనెంతు, వా
ణీపాణీతల మందు వీణగను బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

72. నిను పుణ్యాంగన వ్రాతముల్ గొలువరే నిన్నెన్నరే మౌనులున్
నినుపణ్యాంగన వ్రాతమైనను మదిన్నిల్పంగ వాంఛింపరే!
జనగణ్యామల ధాళధళ్య సుయ శస్సారా! మహాశక్తిదా
యిని నన్నోముము నీదుదాసుడను బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

73. మెన్నేగా కవిసార్వభౌముడు యితః పూర్వంబులోకంబునన్
ఎన్నండేమఱి యెవ్వరేని కనిరే యీ యిట్టి సన్మాన సం
పన్నత్వమ్మును నొందినాడు ఘనమౌ స్వర్ణాభిషేకంపు పెం
పెన్నంగా భవదీయ మౌకరుణ బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

74. నీ కారుణ్య సుధా పయోధిమునుగన్ నీదివ్య సందర్శనం
బేకామ్యార్థములీయ జాలినదిగా నేనెంతు నిద్ధాత్రి, జ్ఞా
నాకారా! రమణీయ రమ్యగుణ నానాశాస్త్ర రూపాత్మ! దే
వీ! కాల్యాంతయశోవిరాజితపు బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

75. నీ కన్నా ననుగన్నవారెవరు అన్నీనీవయై ప్రోవవే!
నీకన్నుంగవ వెల్లు వెల్లు గమి, యో నీహారధా వళ్యరే
ఖా! కాంతిచ్చటలుప్పతిల్లకనవా? కారుణ్యవార్ధీ! కడున్
రేకుల్ విచ్చిన తమ్మి నైతిగద! బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

76. నీవున్నావని నీవుకందువని నన్నీపంకమందుండి, నీ
లావేదో! తెలియంగ లోకమునకున్ రక్షింపగావచ్చి ము
త్తొవల్ జూపెదవంచు నెంచితిని సంతోషించితిన్ తల్లినా
కీ వాంఛాపరితుష్టి యెట్లగునొ బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
77. వెలుగుల్ ప్రోవయినట్టి దానవు నభోవీధీసుధా భాండమై
తెలివెల్గుల్ ప్రసరించుదానవు మహాతేజోమయీ! నాల్గుది
క్కుల వేవేల్గుల నుండుదానవు కళాకోటీర కాంతిచ్చటా
మిళితాంఘ్రియుగ వీవుగావె! కన బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
78. దురితౌ ఘంబులబాపజాలితివి సంతోషింప ధాత్రీ జనుల్
వరవీణారసతంత్రులన్ నఖములన్ వాయించి సమ్మోహనం
బు రహింపంగ మనోరుజల్ విరళమై పోవంగ నీవెంత లా
హిరి నేర్పొప్పగ జేయవే మిగుల బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
79. ఆరాజాస్యము ఆకపోలరుచులున్ ఆభూయుగంబుల్ సుధా
పూరంబైతనరారు వాక్కులు మహాభూరి ప్రభాకాంతులున్
శ్రీరమ్యాకృతిగల్గి సర్వకవితా రీతుల్ యహోనీవుగా
వే! రాజీవమనోజ్ఞనేత్రయిల బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
80. శీతాంశున్ హసియించునెమ్మొగముతో చెన్నారు విజ్ఞాన సు
శ్రీతో తోయజకర్ణికా సదనవై శ్వేతాంబరం బొప్ప, యీ
యాతాయాత కవీంద్ర సంస్తులతో యానందరేఖా పయో
ధీ తారుణ్య కళాస్రవంతి వట బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

4. నాహం వందే తవచరణ యోర్ద్వంద మద్వంద్యహేతో
కుంభీపాకం, గురుమపిహరే నారకం నాపనేతుం
రమ్యా రామా మృదుతనులతా నందనే నాపి రంతుం
భావే భావే హృదయ భవనే భావయేయం భవంతం
- తవచరణాంబు ద్వంద్వమును ద్వంద్వము బాపగ బట్టలేదు, మా
ధవ ! గురునారకంబు శతధా యటు వీడ తలంపు లేదు, మో
హవశత, నందనంబున మహాత్మ! వసింప గణింప లేదు, ని
ల్వ వలయు జన్మ జన్మలకు, వాసముగాగ ముకుంద నామదిన్
5. నాస్థాధర్మేన వసునిచయే నైవ కామోపభోగే
యద్యద్భవ్యం భవతు భగవాన్ పూర్వ కర్మాను రూపం
ఏ తత్ప్రార్థ్యం, మమబహు మతం జన్మ జన్మాంతరేఽపి
త్వత్పాదాం భోరుహ యుగ గతా నిశ్చలా భక్తి రస్తుః
- పురుషార్థంబుల పైన నాస్థగనగా పూర్ణంబుగా లేదు, బం
గరుపై ధర్మముపైన కోర్కెయసలే గన్పింపగా బోదు, భో
గ రసార్థంబగు జీవనంబు పయినాకాయాసయే లేదు, శ్రీ
వర! కానీ భవదీయ పాదములనే వాంఛింతు నెల్లప్పుడున్.
6. దివివా, భువివా మమస్తు వాసో
నరకేవా, నరకాంతక ప్రకామం
అవధీరిత శారదార విందౌ
చరణౌతే మరణేపి, చింతయామి
- నరకంబేయగుగాక! వాసమునకున్ నాకంబెయోగాక! సుం
దరమూర్తీ! నరకాంతకా! వగవగా నాకొనె! ఈపాద సం
స్మరణంబిమ్ముగ గోరువాడ! మరణం బందైన నాకీయ వే!
శరదంభోజ నిజ ప్రభాయుతము లౌ శస్తంపు పాదద్వయిన్

1. శ్రీవల్లభేతి వరదేతి దయాపరేతి
భక్త ప్రియేతి, భవలుంఠన కోవిదేతి
నాథేతి నాగశయనేతి జగన్నివాసే
త్యాలాపనం ప్రతిపదం కురు మే ముకుంద

సిరిమగడంచు భక్తజనసేవితుడంచు, ముకుందుడంచు, ని
ద్ధర భవరోగలుంఠన విదాంవరుడంచు, నపారమౌదయా
పరుడనియంచు, శేషఫణిపాన్పునపండెడి వాడటంచు, నే
నిరతముపల్కు పల్కులను, నిన్ను నుతింపగ జేయుమో ప్రభూ!

2. జయతు జయతు దేవో, దేవకీ నందనోఽయం
జయతు జయతు కృష్ణో, వృష్ణి వంశ ప్రదీపః
జయతు జయతు మేఘశ్యామలః కోమలాంగో
జయతు జయతు పృథ్వీ భారనాశోముకుందః

జయమగు గాక! దేవకి నిజాత్మజు డవ్యయు శార్గపాణికిన్
జయమగుగాక! వృష్ణి కుల జాత ప్రదీప్తికి కృష్ణమూర్తికిన్
జయమగుగాక! నవ్యఘన సామ్య మనోజ్ఞ సుకోమలాంగికిన్
జయమగుగాక! పృథ్వీ భవజాల వినాశికి శౌరి కీత్రయిన్

3. ముకుంద మూర్ధ్నా ప్రణిపత్య యాచే
భవంత మేకాంత మియంత మర్థం
అని స్మృతి స్వచ్ఛరణార విందే
భవే భవే మేఽస్తు భవ త్రప్సాదాత్

నాదొక విన్నపంబు సుజనా వన భావన జేసినాడ, నీ
పాద జలేజ యుగ్మ ప్రణి పాతముగా శిరముంచి జెప్పుదున్
కాదన కుండ నీచరణ కంజ సమర్చ భవిష్య జన్మలన్
నీదు విలోకన ప్రభల నెమ్మి నొసంగుము విస్మరింపకన్

81. నను సాధారణ మానవున్ కరుణతో నావంక వీక్షించి, మ
న్నన దైవారతలంపు పెట్టితివి యానందంబు నుప్పొంగ, నా
కును యీజన్మకృతార్థమాయె జననీ! కొండాడనేనెంత! వా
హిని యై పారెను నీదయారసము బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
82. అచ్చంపుందెలిదమ్మి గద్దియపయిన్ అవ్యక్త మాధుర్యముల్
హెచ్చున్ గూర్చొని వీణమీటుచును మాహేయిన్ దలపించుచున్
సచ్చారిత్రులు సత్కవీశ్వరులు నినున్ శాస్త్రోక్తి పూజింప, మే
లిచ్చేజూపులతోడ చూచెదవు బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
83. నినుజూడన్ కడు సంతసంబగును అంతేవాసులెవ్వారలై
నను మాటాడవు అంటరానితన మన్ననలోనపట్టంపు నీ
కుసులేదాయె విశుద్ధ వర్తనమె నీకున్ వాంఛితంబాయె, ఏ
మి, నుతుల్ నీకు ముదంబుగూర్చు నిల బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
84. వేవెల్గుల్ ప్రసరించు నెమ్మొగముతో వీణానులాపంబుతో
శ్రీవేదార్థ ప్రదీప్తదీప్తరుచితో చెన్నైదయాదృష్టితో
దేవాధీశమహర్షి సంఘములతో తేజోమయ స్ఫూర్తితో
హేవాగీశ్వరి నెమ్మి నుందువట బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
85. నేనెంతో పరితాప మొందితిని కానీ! నీదురూపంబు సుం
తైనాకన్నదేమి సేతుజననీ! నాపైన కోపంబె! న
న్నేనా యిట్టు సేయనీకుతగునా! యీజాలమందుండి, యీ
హీనున్ యొడ్డుకు జేర్చరాదయిక బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

86. చదువేనీవట సామునీవట మహా శాస్త్రార్థముల్ ఛందమున్
మదికింపౌ ప్రతి హృద్యపద్యమును అమ్మానీవెగా పృథ్విలో
పదిలమ్మున్ పొనరించుకొందునవియే పల్మాటలున్ లేక నీ
వెదియో నొక్కటినిమ్ము నెమ్మిగని బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
87. మము జీవింపగ జేయగల్గుదువు శుంభత్పైడి వాగ్దేవి, జ్ఞా
నమునీవేగద జ్ఞాన హీనులను యేనాడైన కావంగ, లో
కము నందున్ యికదిక్కు వేతెవరు సంకాశత్రుభాభావ, నో
మిమమున్ ధాత్రియశస్సు నిల్పుమిక బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
88. నేకోరేది యికేమిలేదు యెదియో నీవేతలంపుంచి, యీ
వే! కారుణ్య మయీ! జగాననిను నీవే ప్రోలు దౌగాని, వే
తే కారుణ్యప్రపూర్ణ మూర్తులిక నేలెక్కింపనెవ్వారలే
ప్రీకారాంతర దివ్యజ్యోత్స్న వట బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
89. అదిమోమా! తరుణాబ్జమా! యెదియో అవ్యక్తంపు శ్రీమూర్తితో
మదికిన్ మోదము సంఘటించినది యంబాశంభుడెట్లాయే, స
ర్వదిగంతంబులు వేయినోల్లిడుచు సర్వజ్ఞుండు నాబిల్వ, నే
మిదిమూలంబుత్వదీయమౌ దయయె బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!
90. వేదాంతంబున నిన్నుగాంచితిని యావేదాల నాల్గింట, నీ
పాదాలన్ గురుతించినాను పలు కావ్యశ్రేణి యోభద్రమూ
ర్తి దర్శింపగజాలినాను మము మంత్రింపించు నీరూప మే
మీదన్ జూతునొ జూడనో యెఱుగ బ్రాహ్మీజ్ఞాన తేజోమయీ!

ముకుంద మాల

- అలంకారం కోటంరాజు

ఘుష్యతే యస్యనగరే
రంగయత్రా దినే దినే
తమహం శిరసావందే
రాజానం కులశేఖరం

దిన దినము రంగయాత్రా
జనఘోషము తోడనాప్పి సాగెడి నగరిన్
తన రెడి కులశేఖరునకు
మనసా నాశిరము వంచి మన్ననజేతున్

106. కోటంరాజును నీదు దాసుడను నాకున్నేదు యేకోర్కె, యె
చోటన్ నిల్చిన నీదు సంస్కరణమే శోభాసమాక్రాంత మౌ
నీటున్గోటు గలట్టి రూపమున హృన్నీరేజమందుండు మా
మేటివిద్యల శ్రీవధూతినుత బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

91. కళలాలోకనలోసు రూపమునన్ కాంతిల్లుచుందీవు, చు
కలలోలోపలనిక్కుచుందువట సంక్రాంతించి, మాలోపమే
దొ? లతాతన్వితేనంగనైతిమి నినున్ దోషంబుమాడైన, యే
మెలపున్ జూపుదొ దర్శనంబొసగ బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
92. పాలుంజక్కెరజున్నమీగడలు నో పద్మాక్షి తీపానె? నీ
వాలుంగన్నుల నించునించు కరుణావర్షంబు హర్షంబునన్
చాలుంగా ధరజీవ యాత్రకిక వాచాలుండ నాబల్కినన్
మేలేలే పదివేలుగా నెపుడు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
93. ఎంతో కాంతిలు మోముదమ్మిగదురన్ యేకాంతమౌ వేళ, సీ
మంతీనీవువిపంచి మ్రోయగను బ్రహ్మాండంబునుప్పొంగదే
చింతావంతయు భూస్థలిన్ నిలుచునే శ్రీశారాదామూర్తి, మే
మింతే, నీపద దాసదాసులము బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
94. పరమామ్నాయములెల్ల యుల్లసిలు నీభాస్వచ్ఛటాదీప్తియం
దు రమాగౌరియు నీవులేక ధరలోతోరంపు మర్యాద పొం
దరు సత్కావ్య పురాణశాస్త్రములు కొండాడున్గదా నిన్ను, బా
హిరమీ సత్యము ముజ్జగాలకును బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
95. కావంజాలుదవీవే! నీకథలు లోకమ్మందుకల్యాణముల్
రేవంగుల్కగ గూర్చు సత్యము మహాకోటీరవై బ్రహ్మకే
నీవాల్లభ్యము తోడకీర్తి యొదవెన్ నిర్వాణసంధాత్రి, పెం
పీవే! యన్నిట తల్పగానుమది బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

96. నీవేయన్నిట సర్వశుక్లవగుటన్ నీనామమే మంత్రమై
జీవంబిమ్ముల నిల్పె నీతమము నీచేగాదెపో ద్రోయుటల్
ఏవంసద్గుణరాశివై జగము లన్నిచ్చాశక్తి చే నిల్పు నీ
వేవందారెడు దివ్యమూర్తి విల బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
97. సామాన్యంబె?త్వదీయ మౌబహళ మౌశక్తిన్ తలంపంగ వి
ద్యామూర్తి! భవదీయమౌత్రి పథమౌ దర్పించునీలావు బ్ర
హ్మమారాడకచూచుచుండు శివు సామేనౌమహాగౌరి ల
క్ష్మీమాతల్ నిను బూజసేతురట బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
98. కనస్పష్టి స్థితి నాశకారకులుగా కామ్యార్థలౌభక్త కో
టిని సంరక్ష యొనర్చుకల్పకములై దీపించు ముమ్మూర్తులే
నిను కల్యాణ ప్రదాత్రి నిమ్ముగను లోనెంచన్ తలంపంగ పెం
పెనయన్ గాదె ధరిత్రి చెల్వగుచు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
99. రసమంజూషలు కావ్యసంచయము సర్వార్థంబులందిచ్చు ధా
త్రి సహస్రంబులుగాగ శాస్త్రములు సందిపించుగీతాలు జీ
వ సరిద్వాహము లౌను యెన్నగను చెల్వొనీదు క్రీగంట పెం
పెసలారన్గని నంత వింతగను బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
100. కొన్నాళ్లే నడయాడులోకమున క్రొంగొత్తల్ నిగారించి, సం
పన్నంబౌనె! నిజంబుగా గనిన యోపద్మాలయా! యేదివి
చ్చిన్నంబొందక పోదు అక్షరములే క్షీణింప విద్ధాత్రి, తా
మిన్నందున్ గద తారకమ్ములటు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!

101. ధావళ్యాంబుజమేల? శారదిక మౌ తారుణ్యమింకేల? సు
శ్రీవర్షించుపయోదమేల? జన సంసేవ్యంబునై నొప్పుతే
జోనాసంతమదేల? యింకను మహాశోభాయమానంబుగా
ఈవై పొల్పెసగంగ కాంతిలెడు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
102. నేనున్నానొక మందుడన్ చదువు లందే కాదు నేవిద్యలన్
కానీ నేర్పను మాటనేనెఱుగ నీకారుణ్య మేపాటిదో
జ్ఞానంబించుక లేని నాకు నెటు లోసాహిత్యమందింత సు
మీ నాకిమ్ము వరాలు కోరనిక బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
103. పాటీనోపమలైన వాకనులు పాపాత్ము కైన్ త్రుటిన్
కోటీందుప్రభలన్ వెలార్చియఘమున్ గూల్పంగజాలున్ దయా
పేటీ నేటికి గంటి నీదుపదముల్ వేయేలవీడన్ హృదిన్
మీటెన్ నీయనురాగ మెంతయును బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
104. సామాన్యండను సత్కవిత్వ మెఱుగన్ చాటూక్తితో నిన్ను నే
నేమీ వర్ణన సేయ జాలను సుధా శ్రీభాండమౌదీవు, ని
న్నే మీకోరకృపారసబు యిసుమంతేచాలు పై జిల్కు కెం
పేమి జెందగనీకు కన్నుగవ బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!
105. సోముండేయగు మాధవుండేయగు నస్తోకంబు నౌ నీకృపా
సోమంబించుక ద్రాగరేని చెలువే స్వోత్కర్షయౌగాని, శ్రీ
రామన్ ధాత్రి తలంతురెవ్వరు సుధారాశిన్ నినుందప్పసు
మీ మాన్యాకృతికాటవీవగుదు బ్రాహ్మిజ్ఞాన తేజోమయీ!